

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Augstākās tiesas Senāts — Wykładnia art. 56 TFUE (art. 49 WE) — Przepisy krajowe przewidujące w celu ograniczenia gier hazardowych system zezwoleń na tworzenie kasyn, salonów gier i salonów gier bingo — Odmowa wydania zezwolenia na prowadzenie salonu gier z tego powodu, iż organizacja gier hazardowych w zamierzonym miejscu w istotny sposób narusza interesy mieszkańców i społeczności lokalnej

Sentencja

Artykuł 49 WE należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się on uregulowaniu jednego z państw członkowskich takiemu jak sporne w postępowaniu przed sądem krajowym, które przyznaje organom samorządu terytorialnego szeroki zakres swobodnego uznania poprzez zezwolenie im na odmowę zezwolenia na otwarcie kasyna, salonu gier lub salonu gier bingo na podstawie „istotnego zagrożenia dla interesów państwa i mieszkańców danego obszaru administracyjnego”, o ile owo uregulowanie rzeczywiście ma na celu zmniejszenie możliwości uczestniczenia w grach i ograniczenie działalności w tej dziedzinie w sposób spójny i systematyczny lub zapewnienie porządku społecznego oraz o ile wykonywanie swobodnego uznania przez właściwe organy następuje w sposób przejrzysty, umożliwiając kontrolę bezstronności postępowań w sprawie zezwolenia, co należy do oceny sądu odsyłającego.

(¹) Dz.U. C 331 z 12.11.2011.

Skarga wniesiona w dniu 25 czerwca 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Bułgarii

(Sprawa C-307/12)

(2012/C 295/28)

Język postępowania: bułgarski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Hetsch, D. Düsterhaus, S. Petrova)

Strona pozwana: Republika Bułgarii

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że Republika Bułgarii uchybiła swoim zobowiązaniom wynikającym z art. 40 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylającej niektóre dyrektywy (¹), nie przyjmując przepisów prawnych i administracyjnych niezbędnych do tego, by doprowadzić jej prawo krajowe do zgodności z dyrektywą, lub w każdym razie nie powiadamiając o nich Komisji;

— nałożenie na Republikę Bułgarii na podstawie art. 260 ust. 3 TFUE grzywny w wysokości 15 200,80 EUR dziennie

liczonej od dnia ogłoszenia rozstrzygnięcia w niniejszym postępowaniu z powodu niewypełnienia obowiązku powiadomienia o środkach podjętych w celu doprowadzenia do zgodności jej prawa krajowego z dyrektywą 2008/98/WE;

— obciążenie Republiki Bułgarii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin przyjęcia środków transponujących dyrektywę upłynął w dniu 12 grudnia 2010 r.

(¹) Dz.U. L 312, s. 3.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana (Włochy) w dniu 28 czerwca 2012 r. — Giuseppe Romeo przeciwko Regione Siciliana

(Sprawa C-313/12)

(2012/C 295/29)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Giuseppe Romeo

Strona pozwana: Regione Siciliana

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy na mocy krajowego uregulowania, które w odniesieniu do wyłącznie wewnętrznych sytuacji odsyła do prawa europejskiego, sąd krajowy może interpretować i stosować przepisy i zasady tego prawa odstępując od nich lub stosując je nieprawidłowo w świetle ich wykładni przyjętej w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości?
- 2) Czy w świetle art. 3. ustawy 241/1990 oraz art. 3 sycylijskiej ustawy regionalnej 10/1991, w związku z art. 1 ustawy 241/90, który zobowiązuje władze włoskie do stosowania zasad prawa Unii Europejskiej, zgodnie z obowiązkiem uzasadnienia aktów prawnych wydawanych przez administrację publiczną wynikającym z art. 296 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz art. 41 ust. 2 lit. c) Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, interpretacja i stosowanie wyżej wymienionych przepisów krajowych, które wskazują, że prywatnoprawne akty administracji w dziedzinie świadczeń emerytalnych, czyli akty dotyczące praw podmiotowych, lecz związane, nie muszą być uzasadniane, jest zgodna z prawem Unii Europejskiej i czy taki przypadek stanowi naruszenie podstawowych wymogów proceduralnych decyzji administracyjnej?